

Landet. Vi deltoge ikke i Kampen alene for at slaa Højre ned, men fordi vi der- ved vilde opnaa at faa en demokratisk Udvikling i vort Folk paa alle Omraader, den demokratiske Udvikling, som Højre ved sit Regimente hemmede og holdt nede. Jeg har allerede talt noget derom ved Fi- nanslovens første Behandling, foranlediget ved nogle Udtalelser af det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds (Anders Nielsen), som mente, at det eneste Grund- lag for Samarbejdet mellem Venstre og Socialdemokratiet var dette, at Partier sloge sig sammen for at bekæmpe et tredje. Nej, det var ikke det eneste, som gjorde, at vi gik sammen; thi hvis vi ud af denne Kamp ikke skulde faa et virkeligt System- skifte, men kun et Personskifte, ja saa ser jeg ikke, at vi i Grunden der havde noget at bestille. Det var ikke det, det kom os an paa. Hvad vi ønskede, var Systemskiftet fuldt ud, og derfor deltoge vi i Kampen. Vi have deltaget i den, fordi Venstre under den lange Kamp har givet Løfter til Befolkningen i mange forskellige Ret- ninger: hvorledes det vilde arbejde, hvad det var, det havde paa sit Program, hvad det var for Spørgsmaal, det vilde løse — og en Række af de Punkter, som stode paa Venstres Program, vare Punkter, vi fuldt ud kunde støtte, og som vi ønskede Lov- givningsmagten skulde tage til Følge. Men netop disse Løfter, som Venstre saaledes har givet, mene vi, at Venstre har Pligt til nu at indfri, og det er ikke alene paa vore, paa Socialdemokraternes Vegne, jeg tror at kunne sige dette, men det er paa den hele Befolknings Vegne, thi Løfterne vare jo ikke noget, der udveksledes mellem to Partier indbyrdes, men noget, som gaves til hele Befolkningen som Kampgrundlag mod det Regimente, vi den Gang havde.

De Krav, som vi mene at burde stille til Venstre med Hensyn til vor fremtidige Udvikling her i Landet, angaa navnlig Militarismen, og det er jo denne, de mili- tære Foranstaltninger, som vi her i Dag skulle tale om. Jeg skal derfor ikke komme ind paa noget som helst andet af, hvad Venstres Program og Venstres Løfter an- gaar. Hvad Militarismen angaar, da 'ere vi absolutte Modstandere af den, hvor den end maatte vise sig, i hvilken Form og fra hvilken Side den end maatte komme. Vor Modstand mod Militarismen er principiel, Militarismen ville vi bekæmpe, hvor vi end møde den. Vi ville bekæmpe den, fordi den sluger de økonomiske Midler, udsuger Befolkningen, saaledes at Staten bliver ude af Stand til at løse de

Opgaver, som den har over for Befolk- ningen, lægger Beslag paa uhyre Masser af Midler, som ere skaffede til Veje af den arbejdende Befolkning, og som burde bruges til andre Formaal end til den ødelæg- gende Militarisme. Vi ere imod Mili- tarismen, fordi der i dens Kølvand altid følger Reaktion. Det kan man se over alt i Verden. Hvor Militarismen trives, der trives ogsaa Reaktionen, Fremskridtet trives kun der, hvor Militarismen bekæmpes, og hvor man er i Stand til at komme bort fra Militarismen. Vi bekæmpe Militarismen, ogsaa fordi det Grundlag, den hviler paa, er raat og uciviliseret, et Grundlag, som man burde komme bort fra nu, da Verden er bleven saa civiliseret, at Folkeslagene maa kunne komme overens med hinanden, maa kunne holde Fred med hinanden, og det vilde de ogsaa gøre, dersom det var Befolkningerne, der havde Ordet og kunde bestemme, hvorledes man paa disse Om- raader havde at forholde sig.

Venstre har altid tidligere udtalt sig fordømmende om Militarismen. I Skrift og Tale, paa Rigsdagen og uden for denne har Venstre tidligere altid udtalt sig i skarpe Ord mod Militarismen, og derfor mene vi, at nu, da Venstre er kommen til Magten, burde disse Udtalelser, som Ven- stre har fremsat tidligere, virkelig være en Rettesnor, hvorefter Venstres Regering handler. Særlig vil jeg pointere, at Køben- havns Befæstning har Venstre altid for- dømt, ikke alene paa Grund af den Maade, hvorpaa den er bleven til, men ogsaa paa Grund af dens Formaal, som Foranstalt- ning i det hele taget. Jeg maa maaske til- lade mig at citere nogle enkelte Udtalelser fra Kampene om Militarismen, om Københavns Befæstning, fremsatte af Venstres Ord- førere paa forskellige Tider. Jeg agter ikke at komme ind paa den lange Række Udtalelser af Venstremænd i Almindelig- hed, som kunde fremdrages, kun af Ven- stres Ordførere, som have talt paa deres Partis Vegne, skal jeg tillade mig at citere enkelte Udtalelser. Grev Holstein-Ledre- borg fremsatte saaledes den 16. Oktober 1885 under Finanslovens 1ste Behandling følgende Udtalelse: „Københavns Befæst- ning er Folketinget imod, og den er det, ikke blot fordi det er denne Regering, der fremsætter dette Forslag, eller fordi det er for dyrt, men det er fordi Flertallet her i dette Ting er fuldstændig overbevist om, at det vil være Danmarks Ulykke, at vi ved Københavns Befæstning drages ind i en europæisk storpolitisk Kombination, og blive, om jeg saa maa sige, en i mili-